

IT'S NOW OR NEVER

Aydınlık Gazetesi, 3 Temmuz 2011

Yıldırım Koç

Elvis Presley'in ünlü şarkılarından biri "It's now or never" idi: "Ya şimdi, ya da hiçbir zaman."

Kürt milliyetçileri bugün galiba bu şarkıyı söylüyorlar.

1921 Koçgiri ayaklanmasından günümüze Kürt milliyetçilerinin kendilerini en güçlü hissettikleri dönem herhalde bugün.

Hükümetin, üniformalarıyla ve pişmanlık içinde değil, tam tersi bir zafer havası içinde gelen bölücü örgüt militanlarına Habur'da ve sonrasında tanıdığı hoşgörünün Cumhuriyet tarihinde bir benzeri yoktur. Böyle bir başarıyı elde eden kendine güvenmez mi?

Kürt milliyetçileri son seçimlerde geniş bir ittifak sağladılar. Aşiretlerin çoğu, etnik kimliklerini öne çıkardı; aralarındaki anlaşmazlıkları geri plana iterek PKK'nın programı temelinde birleşti. Şerafettin Elçi ile Altan Tan da bu ittifakın içinde. Sosyalist gelenekten gelen küçük bir kesim ve bazı kişiler de bu ittifaka eklemelendi.

Güneydoğu Anadolu'da çeşitli partilerin yöneticileri ve üyeleri, partilerinden ayrılıp BDP'ye katılıyor. Korucuların bir bölümü bile silahlarını bırakıp saf değiştiriyor. Birçok yerleşim biriminde belediyelere ve il genel meclislerine bölücü terör örgütünün çizgisini benimseyen Kürt milliyetçileri hakim. Kürt milliyetçileri, Kürt kökenlilerin çok az olduğu illerde bile protesto eylemleri düzenleyebiliyor.

Bir ilde operasyondan dönerken bir gösterinin içine düşen askeri araçların ön camına bölücü örgütün elebaşının resminin basılı olduğu bez sürülüyor.

PKK, çocukları öne sürse de, kitle direnişleri örgütleyebiliyor, bütün bir kente kepenk kapattırabiliyor.

Bağımsız adayları seçtirilebilmesi için gerekli önlemler son derece "demokratik bir biçimde" ve emir kumanda zinciri içinde alınabiliyor.

KCK ve Demokratik Toplum Kongresi gibi yasadışı yapılanmalar devlet içinde devlet kuruyor.

Bazı illerde kamu görevlileri korku içinde. Diğer taraftan, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin subayları, özellikle de generalleri tutuklanıyor; "kağıttan kaplan" tartışmaları yapıyor.

Türkiye'nin komşularıyla sorunları artırılıyor; Suriye ile gerginlik yükseltiliyor.

Kürt milliyetçilerinin bazı sendikalarda ve özellikle KESK yönetiminde gücü ve ağırlığı artıyor.

Kürt milliyetçileri, haklı olarak, kendilerini yükselen bir dalganın üzerinde görüyor. Bazı gazetecilerin yazıları (M.Ali Birand), ropörtajları (Hasan Cemal) ve raporları (Cengiz Çandar) da bu havayı pekiştiriyor.

Mısır, Yemen, Libya, ve benzeri ülkelerde yaşananlar ve emperyalist ülkelerin "demokrasi" ve "insan hakları" gerekçeleriyle müdahale etmeleri ve hatta saldırmaları da Kürt milliyetçilerinin özgüvenini artırıyor.

Yani, "ya şimdi, ya da hiçbir zaman." "Bu fırsat bir daha ele geçmez." "Fırsat bu fırsattır."

Genel seçimlerden sonra yükselen olaylar ve Kürt milliyetçilerinin söylemi sanki böyle bir anlayışın ifadesi gibi.

12 Mart 1971 ve 12 Eylül 1980 öncesini yaşamış biri olarak, aklıma Neyzen Tevfik geliyor.

Neyzen Tevfik, 1908 yılında II. Meşrutiyetin ilanından bir süre sonra baskılar yeniden gündeme gelince bir dördlük söylemiş. Biraz değiştirerek aktarayım:

Devr-i istibdadda söz söylemek memnu idi/ söyler isen ağılatırlardı ananı./ Şimdi devr-i hürriyetteyiz, kaide değişti./ Önce söyletirler, sonra ağılatırlar ananı.

Bölücü örgüt yöneticilerinin ABD'yi öven ifadelerinin azalmasından çıkarılabildiği kadarıyla, ABD'nin PKK'ya verdiği destekte bir azalma söz konusu. Diğer taraftan, Cumhuriyet'te Orhan Bursalı, "bizim askerler sonunda ABD'nin hizasına geldi gibi" diye yazıyor (28.6.2011).

1925 yılında Şeyh Sait ayaklanması, isyancıların iradesi dışında erken başlamıştı. Sonuçlarını biliyoruz.

Osmanlı'da oyun çöktür; genellikle sanıldığından da çöktür. "It's now or never" şarkısını söyleyenler, Kürt etnisitesine büyük zarar verecekler.